

عنوان مقاله:

گونه شناسی ساختارهای مدیریتی شبکه های رسمی همکاری علم و فناوری در ایران: مطالعه چندموردی

محل انتشار:

مجله سیاست علم و فناوری، دوره 3، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سید حبیب الله طباطباییان

جهانپار بامداد صوفی

محمد رضا تقوا

رضا اسدی فرد

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر به بررسی ساختارهای مدیریتی مورد استفاده در ۷ شبکه رسمی همکاری علم و فناوری ایجادشده در فاصله سال های ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۵ در ایران پرداخته است. در این تحقیق با رویکردی کیفی و با استراتژی تحقیق موردی (به صورت چندموردی)، داده های مورد نیاز از منابع مختلف از جمله مصاحبه های نیمه ساختاریافته، مشاهده و مستندات بایگانی شده، گردآوری و از روش تحلیل محتوا برای تحلیل نتایج استفاده شده است. در این مقاله ضمن توصیف و دسته بندی ساختارهای مدیریتی مشاهده شده در شبکه ها و عوامل اصلی موجود در هریک از ساختارها، با استفاده از تحلیل بین موردی، مزایا و ضعف های هر ساختار تبیین گردیده است. نتایج تحقیق نشانگر آن است که شبکه های رسمی همکاری علم و فناوری در ایران از الگوهای ساختاری متفاوتی که طیفی از ساختارهای مشارکتی (شورایی) تا ساختارهای سلسله مراتبی (ستادی) را تشکیل می دهند، استفاده کرده اند. ساختار شورایی باعث افزایش روحیه مشارکت جمعی در شبکه شده، ولی قدرت اجرایی مدیریت آن را کاهش می دهد، در حالی که ساختار ستادی نتیجه عکس آن را به همراه دارد. همچنین براساس تحقیق حاضر، عوامل متعددی نظیر نحوه تامین بودجه شبکه و جایگاه سازمان موسس شبکه نسبت به مراکز عضو، در انتخاب نوع ساختار مورد استفاده در شبکه های همکاری علم و فناوری در ایران تاثیرگذار بوده است.

کلمات کلیدی:

Science And Technology Collaborative Networks, Structural Patterns, Network Management, Collective Participation, Governance Structure, Social Capital

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708718>

